

Tézisek

az új ügyvédi törvény előkészítéséhez

Bevezetés

Az ügyvédségről szóló 1983. évi 4. törvényerejű rendelet a rendszerváltás után 1991-ben került átfogó módosításra, majd az azt követően eltelt pár év elegendő tapasztalattal szolgált ahhoz, hogy az Országgyűlés új törvényt alkosson. Az ügyvédekről szóló jelenleg hatályos törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) tervezetét az igazságügy-miniszter hosszadalmas előkészületek után 1997. július 25. napján nyújtotta be a Parlamentnek és **az azóta eltelt közel két évtized alatt lezajlott társadalmi és gazdasági változások ismét felvetették annak szükségességét, hogy az ügyvédi tevékenység működését rendező jogszabály jelentősen módosuljon, illetve az új kihívásoknak megfelelő új kódex készüljön.**

Minden kérdésen felül áll, hogy az ügyvédségnek nélkülözhetetlen szerepe van a jogállami igazságszolgáltatásban, az alapjogok biztosításában, ami alátámasztja az ügyvédi hivatás rangját a foglalkozások között. A XXI. századra az élet annyira összetetté vált, annyira sok apró szabály vonatkozik a legtermészetesebb, szinte mindennapi tevékenységünkre is, hogy minden állampolgár számára elkerülhetetlen valamilyen alapvető jogi tudás; sokkal gyakoribb azonban olyan szaktekintély, az ügyvéd segítségül hívása, aki a szükséges tudással professzionális szinten rendelkezik. Az ügyvédi pálya emiatt is vonzó a fiatalok számára; a kihívások mellett presztízst és tisztességes megélhetést biztosít a magas színvonalon és kitartással dolgozóknak.

Az elmúlt években a jogalkotó kiemelt figyelmet fordított arra, hogy az igazságügyhöz kapcsolódó törvények megfeleljenek a XXI. század kihívásainak. Az Alaptörvényen felül kiemelendők a bíróság, az ügyészség és az igazságügyi szakértők jogállási és szervezeti kereteit meghatározó jogszabályok megújítása. Az anyagi jog terén a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) és a Büntető Törvénykönyv került újraalkotásra. Az eljárási jogi törvények közül már tárgyalja az Országgyűlés a polgári perrendtartásról szóló (a továbbiakban: új Pp.), valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló (a továbbiakban: új Kp.) új törvények tervezeteit és előreláthatóan – mivel szakmai és társadalmi egyeztetése már lezajlott – az új büntetőeljárásról szóló törvény (a továbbiakban: új Be.) is hamarosan benyújtásra kerül.

Az ügyvédi tevékenység, illetve az ügyvédség megfelelő intézményi működését biztosító jogi keretek újradefiniálása ebbe a jogalkotási folyamatba illeszkedik. Az ügyfelek számára a tisztességes eljáráshoz való alapjog és az adott ügyben felmerülő konkrét jog érvényesítésére csak az olyan ügyvédség képes, amely iránt fennáll a közbizalom. Ezt a bizalmat a jogalkotó azzal erősítheti, hogy az új jogszabály részleteinek kidolgozását megelőzően már szakmai és társadalmi vitára bocsátja azon fő téziseit, sarokpontjait, amelyek mentén a hatályos szabályok megújítását célozza. A javaslatok nem tartalmazzák teljes körűen valamennyi vizsgált jogintézményt; nem is jelentik a társadalmi, illetve szakmai egyeztetés végét, hanem csak az első lépést, amelyre a nyilvánosság reagálhat. Természetesen a jogszabályban előírt további egyeztetésekre is sor fog kerülni, mielőtt a normaszöveg-javaslat az Országgyűlés elé kerülne.

A tervezett szabályozás sarokpontjai

1. Az ügyvédi tevékenység meghatározása

Az ügyvédi tevékenység tartalma és formai keretei (ideértve elsősorban a kötelező kamarai tagságot) lényegüket tekintve nem változnának.

Az Ügyvédi tv. szerint a szűken értelmezett ügyvédi tevékenység az ügyfelek képviselete, illetve büntetőügyben védelme, a jogi tanácsadás és a szerződések, beadványok, vagy más iratok készítése, valamint e tevékenységekkel összefüggésben pénz és vagyontárgy letéti kezelése. Az ügyvéd ezeken kívül elláthat olyan tevékenységeket is, amelyek tágabb értelemben kapcsolódnak praxisához, illetve képzettségéhez és gyakorlatához, de másfajta ismereteket is megkövetelhetnek (pl. adótanácsadás, ingatlanközvetítés, szabadalmi ügyvivői tevékenység, vagy felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói tevékenység).

1.1. A társadalmi szervezetek és cégek működése már kezdetekkor, alapításukkor megköveteli a jogi szakmai közreműködést. Bizonyos szervezeti méreten felül pedig természetes egy vagy több, az ügyvédekhez hasonlóan jogi egyetemet végzett és szakvizsgát tett jogtanácsos alkalmazása. A jogtanácsosok tevékenységét mind a mai napig egy számos alkalommal módosított 1983-ban kiadott törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Jogtanácsosi tvr.) alig két tucat §-ban szabályozza, holott az elmúlt évtizedek gazdasági fejlődése, illetve a jövőbe tekintő előrejelzések világosan mutatják, hogy egyre nagyobb szükség van és lesz munkájukra. Sokan céges ügyvédeknek nevezik őket, mivel az általuk végzett feladatok közül például a jogi tanácsadás, a jogi képviselet és a szerződések, beadványok és egyéb okiratok készítése terén szinte megegyezik.

A kötelező jogi képviselet körének az elmúlt évtizedben bekövetkezett bővülésével párhuzamosan megerősödött az az elvárás, hogy a kötelező jogi képviselet egyben magas szintű szakmaiságot is jelentsen, ez pedig szükségessé teszi a jogi képviseletet ellátók folyamatos, egységes és ellenőrizhető szakmai továbbképzésekben való részvételét. Az új ügyvédi törvényben erre figyelemmel kidolgozásra kerülnének az ügyvédek kötelező továbbképzésének szabályai. A perben jelenleg a jogtanácsost az ügyvéd jogállása illeti meg, szakmai továbbképzésük azonban esetleges, kizárólag az egyéni ambíció, illetve a munkáltatói ösztönzés meglétén múlik. Az egységes képzés biztosítására legalkalmasabbnak egy szakmai kamara látszik, mely egyúttal érdekvédelmi, nyilvántartási feladatok ellátására is alkalmas.

1.1.1. Javasolt, hogy a **Magyar Ügyvédi Kamara felvegye tagságába azokat a jogtanácsosokat, akik a jövőben jogi képviseletet kívánnak ellátni.** Ezt indokolja az ellátandó feladatok azonossága, a jogász hivatásrendek logikus és következetes rendszerének kialakítása iránti igény, a történeti hagyományok és költségvetési szempontok is. A bejelentkezés önkéntes alapon történne; a kamara ellátná a jogtanácsosok országos érdekképviseletét, szervezná a képzést/továbbképzést, illetve felügyeleti feladatokat látna el (fegyelmi eljárás). Az új szabályozás **megfelelő érdek-érvényesítést és önállóságot biztosítana a jogtanácsosok számára** az ügyvédi kamarán belül pl. képviselet és a fegyelmi eljárások tekintetében. A javasolt integráció csak azokat a jogtanácsosokat érintené, akik önként be kívánnak lépni az ügyvédi kamarába, mérlegelve és vállalva ennek terheit és részesülve ennek előnyeiből. Az ügyvédi kamarába be nem lépő jogtanácsosok megnevezése a jövőben csupán munkakörükre utalna, speciális jogszabály nem vonatkozna rájuk.

1.1.2. Az integrációból következik a jogtanácsosi, illetve az alkalmazott **ügyvédi elnevezések mögött álló hatályos jogfogalmak esetleges módosítása.**

1.1.3. Javasolt továbbá, hogy az eljárási jogszabályok megújulása, illetve a bíróság előtti jogi képviselőt kifejtésével szemben támasztott egyre magasabb társadalmi és szakmai követelmények miatt **ilyen tevékenységet csak a kamarába felvett jogtanácsos láthasson el**. Ugyanilyen követelmény – azaz kamarai tagság – támasztandó azon jogtanácsosokkal szemben, akik az ügyvédi ellenjegyzés köteles, illetve annak megfelelő joghatást kiváltó dokumentumokat állítanának elő és látnának el kézjegyükkel.

1.1.4. Javasolt továbbá, hogy a taxatív **felsorolt tevékenységek köre bővüljön a bizalmi vagyonkezelői, a társasházi közös képviselői és a biztosítási tanácsadói tevékenységgel**, melyek ellátása során – amellet, hogy e tevékenységekre irányadó jogszabályok szerinti feltételeket teljesíteni kell – a professzionális jogi tudás rendkívül hasznos.

1.2. Az ügyvédi tevékenység megkezdése rendkívül nagy mennyiségű ismeret elsajátítását feltételezi; a folyamatos, magas minőségen történő működéshez az ismeretek megújítása, az újdonságok időbeli megismerése és a jövőbeni változásokra való felkészülés szükséges.

Javasolt, hogy az Ügyvédi tv., illetve annak felhatalmazása alapján rendeleti szinten, illetve kamarai szabályzat és iránymutatás alapján (a részletkérdések szabályozása, illetve a végrehajtás megszervezése és lebonyolítása – figyelemmel a jogász hivatásrendek közötti átjárhatóságra – továbbra is a kamaránál maradna) a hatályos szabályoknál részletesebben térjen ki az **ügyvédek és ügyvédjelöltek képzésére és folyamatos továbbképzésére**. A bevezetésre kerülő továbbképzésben az adott időszakra irányadó kreditpontok megszerzése, illetve igazolása – az egyéb szakmákhoz hasonlóan – kötelező, ezért olyan feltétele lesz az ügyvédi tevékenység végzésének, amely kötelezettség nem teljesítésének jogkövetkezménye lesz.

1.3. Az egyre komplexebb jogszabályi és társadalmi környezetre figyelemmel a szabad piaci körülmények között működő ügyvédek esetében is egyre fontosabb kérdés a **megfelelő minőségű szolgáltatás** nyújtása. Erre tekintettel a fogyasztóként megjelenő ügyfél védelmének is szerepet kell kapnia az ügyvédekre vonatkozó szabályozás kialakítása során. Elsődleges követelmény, hogy az ügyvéd a rá irányadó szabályoknak megfelelően végezze a munkáját, a fogyasztó számára azonban ezen túlmenően az is lényeges, hogy hogyan kezeli az ügyét az adott ügyvéd: mennyire elérhető, mennyire érthető és teljes körű a szolgáltatásról adott tájékoztatás. Az elégedett és visszatérő ügyfelek reményében az ügyvédnek is érdeke, hogy az általa nyújtott szolgáltatás megfelelő színvonalú legyen. A szolgáltatás megfelelőségének biztosítása érdekében javasolt törvényben előírni, hogy a kamara komplex, önkéntes minőségbiztosítási rendszert dolgozzon ki.

2. Az ügyvédi munkadíj

2.1. A hatályos szabályozás szerint az ügyvédi megbízási díj minden esetben szabad megállapodás tárgya. Az ügyvéd közvetlen személyes érdekeltiségének kizárása és a tisztességes eljárás követelményének érvényesülése érdekében **szükséges a vállalkozási jellegű szerződéseken alapuló tisztán sikerdíjas megállapodások kizárása**, ehelyett az elvégzett munkával arányos díjazás kikötése támogatandó.

2.2. Az ügyvédi szolgáltatások piacán pl. a cégalapítások kapcsán megjelent irreálisan alacsony, ún. dömpingárak aggályos gyakorlatának megszüntetése – más szakmák szabályozásához hasonlóan – bizonyos típusügyekben szükségessé teszi **minimális ügyvédi rezsioradíjak rögzítését**. Az Európai Unió Bíróságának gyakorlata szerint egy ilyen szabályozás akkor nem versenykorlátozó, ha bíróság konkrét esetben felülmérlegelheti a legalacsonyabb díj indokoltságát. A szabályozás egyik lehetséges módja, hogy a kamara

határozza meg a minimális rezi óradíjat, igazságügyi miniszteri jóváhagyással. Ennek alternatívája a minimális ügyvédi óradíj miniszteri rendeletben történő meghatározása. A megállapodás mindkét esetben megtámadható lenne bíróság előtt; a bíróság indokolt esetben a megszabott legalacsonyabb óradíjtól eltérhet.

3. Az ügyvédek anyagi felelőssége

Az ügyvédet rendkívüli felelősség terheli; körültekintő tevékenységén folyamatosan emberi életek, családok, munkahelyek zavartalan működése, illetve akár milliárdos beruházások múlnak. „Hiba” esetén a kár is nagy összegű lehet, amiért az egyes ügyvédek személyes vagyonából nem téríthető meg; ezért írja elő a hatályos jogszabály is, hogy az ügyvéd tevékenysége körében okozott kár megtérítésére, sérelemdíj megfizetésére köteles felelősségbiztosítási szerződést kötni és azt ügyvédi tevékenysége alatt fenntartani.

3.1. Javasolt, hogy a **kötelező felelősségbiztosítás legalacsonyabb összege** törvényben kerüljön rögzítésre. A kötelező felelősségbiztosítás jelenleg kamarai szabályzatban rögzített alsó határ 8 millió forint, ami nemzetközi összehasonlításban is nagyon alacsony, egy átlagos belföldi ingatlan-ügy értékét sem közelíti meg. Ezért a kötelező felelősségbiztosítás legalacsonyabb összegét az értékviszonyok változására, az ügyvédi felelősség megnövekedésére figyelemmel, fogyasztóvédelmi okból **indokolt jelentősen, legalább 20 vagy 30 millió forintos nagyságrendre emelni**; utóbbi esetben hosszabb átmenettel, több lépcsőben.

3.2. Javasolt továbbá, hogy az Ügyvédi tv. rögzítsen **tájékoztatási kötelezettséget** az ügyfelek felé az felelősségbiztosításának összegéről (pl. az ügyvéd, ügyvédi iroda honlapján).

4. A kamarai szervezetrendszer tervezett módosítása

Az új ügyvédi törvény előkészítése során olyan kamarai struktúra kialakítására kell törekedni, amely a helyi sajátosságok figyelembevételével biztosítja az egységes szabályozást az ország egész területén és garantálja a működés zavartalanságát azokban a megyékben is, amelyekben a tagság alacsony létszáma megnehezíti a működést.

4.1. Az országos kamara súlyának tervezett növelése, az egységes országos kamarai névjegyzék vezetése érdekében az ügyvédek a jövőben **kettős kamarai tagsággal** rendelkeznének: bármely területi kamarába történő bejegyzés esetén egyúttal az országos kamarának is tagjává válnak. A kettős tagság rugalmasabbá teszi az alirodák létesítésére és az ügyvédek együttműködésére vonatkozó szabályokat is, így az ügyvéd az ország egész területén akár egyedül, akár másokkal közösen folytathatja ügyvédi gyakorlatát, mely magába foglalja **az ügyvédi aliroda székhelyen kívüli megnyitásának** lehetőségét is. A kettős tagság ugyanakkor nem jelenti azt, hogy kétszeres tagdíjat kellene fizetni.

4.2. A fentiek jegyében a jövőben kizárólag az **országos kamara feladatkörébe** tartozna az ügyvédi tevékenységgel kapcsolatos kérdésekben való véleménynyilvánítás, a szabályzatok megalkotása, az országos kamarai névjegyzék és egyéb nyilvántartások vezetése, az ehhez kapcsolódó egységes műszaki-informatikai háttér biztosítása, továbbá a képzések, továbbképzések tematikájának meghatározása.

4.3 A továbbra is önálló köztisztviselőként működő **területi kamarák feladatkörébe** tartozna a közigazgatási hatósági ügyekben való döntés, a névjegyzékekbe történő adatbevitel, a választások lebonyolítása, a képzések és továbbképzések megszervezése és lebonyolítása. A

jövőben megszűnne a területi kamarák szabályzatalkotási jogköre. A területi kamarák az ügyvédjelöltek képzése és az ügyvédek továbbképzése kapcsán együttműködhetnének.

4.4. Szükségesnek látszik a **kamarai választásokra vonatkozó szabályok módosítása**. Az **ezer főnél nagyobb tagsággal rendelkező területi kamarák** esetében célszerű lenne a tisztségviselőket és az országos kamarába delegált tagokat közvetett módon, választmány útján megválasztani. A választmány létszáma meghatározható rögzített létszámmal, vagy a tagok arányában (pl. ezer tagonként tíz fő). Biztosítani kell, hogy a választmány tagjainak megválasztása fokozott tagi érdeklődés esetén is gördülékenyen lebonyolítható legyen; ennek érdekében szükséges lehet az **elektronikus szavazás lehetővé tétele** vagy a szavazatszámláló bizottság taglétszámának jelentős megemlése. A választások során biztosítani kell az integrálásra kerülő jogtanácsosok arányos képviselését is.

5. Az ügyvéd kirendelésének jogintézménye

Az új Be. tervezete alapján, ha a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság védő kirendeléséről határoz, az ilyen minőségben eljáró ügyvéd kijelölése az ügyben eljáró bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság székhelye szerint illetékes területi ügyvédi kamara feladata lesz. A területi ügyvédi kamara a védő kijelölését olyan informatikai rendszer működtetésével kell, hogy végezze, amely lehetőség szerint biztosítja a kijelölés azonnaliságát és a kijelölt védők tényleges elérhetőségét.

5.1. Javasolt, hogy az Ügyvédi tv. rögzítse azon **nyilvántartás** fő szabályait, amelyben a védőként kirendelhető ügyvédek szerepelnek; ide értve a szereplés alóli esetleges **mentesség** szabályait is.

5.2. Javasolt továbbá, hogy az Ügyvédi tv. rögzítse a **kirendelés folyamatának fő szabályait** is annak érdekében, hogy a folyamat a nemzetközi elvárásoknak is megfelelően, a terheltek közötti jogtalan különbségtétel nélkül, illetve az ügyvédek között a munka arányos elosztásával történjen.

6. A kamarai fegyelmi eljárás

A fegyelmi eljárások kapcsán mind a kamara, mind a panaszosok, mind a panaszolt ügyvédek oldaláról felmerülő nehézségekre figyelemmel szükségesnek látszik a kamarai fegyelmi eljárás szabályainak megújítása. Ennek során kiemelt jelentőséggel bír a fegyelmi eljárás belső transzparenciájának biztosítása.

6.1. Az alacsonyabb taglétszámú területi kamarák anyagi nehézségei és a területi szinten gyakran felmerülő összeférhetlenségi problémák miatt célszerűnek látszik egy olyan szabályozás kialakítása, amelyben a **fegyelmi tanácsok regionális szinten (pl. az ítélőtáblák székhelyein) működnének**. Ez a megoldás az utazási költségek és a kieső munkaidő szempontjából sem ró aránytalanul nagy terhet a panaszolt ügyvédre.

6.2. A fegyelmi eljárásban a panaszok előzetes szűrése (egyértelműen alaptalan panaszok, már elbírált, illetve elévült ügyek) érdekében indokoltnak látszik a kamarai vezetéstől és az eljáró fegyelmi tanácstól független, **megerősített státuszú fegyelmi biztos** **pozíció létrehozása**. A regionális fegyelmi biztos jogkörébe tartozna a fegyelmi eljárás megindítása. Az **országos kamara elnöke pozitív utasítási joggal** rendelkezne a fegyelmi biztosok felé az eljárás megindítása és lefolytatása tekintetében.

6.3. A jelenleg **kétfokú fegyelmi eljárás** helyett alternatívaként felmerül az **egyfokú fegyelmi eljárás bevezetése**. Mind az egyfokú, mind a kétfokú fegyelmi eljárás mellett és azzal szemben is felhozhatóak érvek, ezért ebben a kérdésben döntés szükséges a kodifikáció során.

6.4. A közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslattal összhangban a kamarai határozattal szemben a polgári bíróság helyett a **közigazgatási bírósághoz lehetne fordulni** a határozat bírósági felülvizsgálatát kérve. A perben a bíróság **korlátozott reformatórius jogkörrel rendelkezne**: ennek alapján a fegyelmi határozat helybenhagyására és hatályon kívül helyezésére, vagy a fegyelmi büntetés enyhítésére rendelkezne jogkörrel a bíróság, ez utóbbira abban az esetben, ha a kiszabott fegyelmi büntetés törvénytől súlyos.

6.5. A fegyelmi vétségek minél arányosabb szankcionálása érdekében indokolt a jelenlegi **fegyelmi büntetések körének bővítése, a büntetések differenciálása és egyes esetekben párhuzamos alkalmazásuk lehetővé tétele**.

7. Törvényességi felügyelet

A közfeladatot is ellátó, de önkormányzatiságukból fakadóan nagyfokú önzagatási szabadsággal rendelkező ügyvédi kamarák feletti törvényességi felügyelet jelenlegi szabályai nem változnának abból a szempontból, hogy a jogszerű működés biztosítása érdekében a miniszter továbbra is csak jogszabálysértés esetén élhet a számára biztosított eszközökkel, eljárása pedig szubszidiárius jellegű, tehát nem terjed ki olyan ügyekre, amelyekben egyébként bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

7.1. A szabályozás egyértelműsége érdekében **pontosítandó a törvényességi felügyeleti eljárás alól kivett határozatok köre**. Nem tartozhat például a törvényességi felügyelet körébe a kamara gazdálkodásának ellenőrzése és a fegyelmi ügyek.

7.2. A kamarai szabályzatok vonatkozásában célszerűnek látszik **a törvényességi felügyelet eszközszerének differenciálása**. A **közérdeket érintő vagy harmadik személyek jogára is kiható kiemelt szabályzatok** jogszerűségét a miniszter előzetes normakontroll keretében vizsgálná, míg a nem kiemelt, **kizárólag a kamara tagjaira vonatkozó szabályzatok** a kamara honlapján történő közzétételt követő harmincadik napon lépnek hatályba; e szabályzatokat a kamara az elfogadásukat követő tizenöt napon belül küldeni fogja a minisztériumnak.

7.3. Indokolt a törvényességi felügyelet kapcsán **sui generis eljárási szabályok megalkotása**, ennek során szükséges a bejelentés elutasíthatóságára, elbírálásának mellőzésére vonatkozó szabályoknak és a minisztérium eljárására vonatkozó 30 napos válaszadási határidőnek a rögzítése; továbbá a miniszteri felhívás alakai, tartalmi kellékeinek, a felhívással kapcsolatos kamarai határidőknél, az iratküldés szabályainak megállapítása.

8. Az megújítás „menetrendje”

Az ügyvédség működése hazánkban stabil; az ügyvédek szakmai csoportosulása több évszázados múltra tekint vissza. E stabilitás adja egyik alappillért a tevékenység végzéséhez szükséges bizalom kialakulásához. Az új szabályozás hatályba léptetését, illetve az átmeneti rendelkezések meghatározásakor figyelembe kell venni azt is, hogy a jogi képviselői

minőségben való, jelenleg is folyamatban lévő eljárások még – az ügy bonyolultságától függően, illetve a jogorvoslati lehetőségek miatt – évekig eltarthatnak.

8.1. Indokolt lehet, hogy az új ügyvédi törvény hatálybalépése igazodjon az új Pp., az új Kp. és az új Be. hatálybalépéséhez és rendelkezései főszabály szerint 2018. január 1-jétől legyenek alkalmazandóak.

8.2. Indokolt lehet, hogy a hatályba lépés – egyes világosan elkülöníthető intézményváltozások miatt – lépcsőzetesen történjen; további, a 2018. január 1-jei időponthoz képest két előzetes, illetve egy utólagos „lépcsőt” tartalmazzon.

8.2.1. Az új törvény – várhatóan 2017 tavaszán történő – kihirdetését követően rövid idővel hatályba léphetnek azon rendelkezések, amelyek kizárólag azt célozzák, hogy a kamara felkészüljön a szervezeti változásokra és előkészítse a szükséges szervezeti és infrastrukturális változásokat, illetve megkezdhesse a szükséges szabályzat-módosítási folyamatokat.

8.2.2. Külön, 2017. szeptember-december időszak folyamán már megkezdhető a jogtanácsosok kamarai integrációja (lásd: 1.1.1. pont); peres képviseletet új ügyekben már csak az a jogtanácsos láthatna el 2018. január 1-től, akit a Magyar Ügyvédi Kamara névjegyzékébe felvett (lásd: 1.1.3. pont).

8.2.3. 2018 tavaszán újabb kamarai választások esedékesek; e folyamat már az új Ügyvédi törvény alapján, a 8.2.1. és 8.2.2. folyamat eredményeinek figyelembe vételével zajlana, hiszen a kamarának mind strukturális felépítésében, mind pedig a választási jog szempontjából figyelembe kellene vennie a kamarába belépett jogtanácsosokat. Ezért felmerülhet, hogy a megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében a kamarai választások 2018 őszére elhalasztásra kerülnek, ez esetben pedig szükségessé válik a jelenlegi kamarai tisztségviselői mandátumoknak 2018. november 30-ig történő meghosszabbítása. Mindezek csak majd az új törvény elfogadásának, kihirdetésének időpontjához képest ütemezhetőek véglegesen.